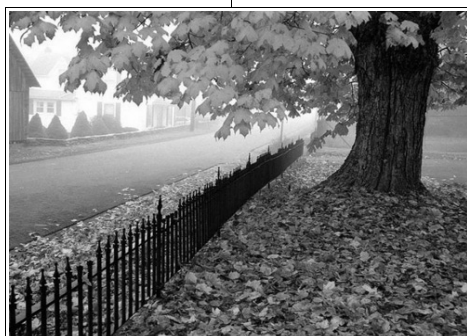

Szeszélyes ős

Igazi, mindenféle időjárást, eseményt felsorakoztató, szeszélyes ős ez az idej. Olyan, aminek a meteorológusok örülnek, mert mindig lehet valami izgalmas hírt mondani: viharos szél, mindenféle eső, egyszer fagyos, dermesztő idő, aztán hirtelen izzasztó meleg. Mi pedig nem tudjuk, hogyan készüljünk minderre, aztán miként kezelje a testünk, lelkünk ezt a sok változást. Mert mindig kiszámíthatatlan, mi is következik holnap.

Az életünkben is elérkeznek ilyen szeszélyes időszakok. Váratlanul minden tótágast áll, és teljes erővel küzdünk, hogy a feje tetejéről végre a talpára állítsuk az életünk megbolydult dolgait. Van közülünk, aki éveket, évtizedeket tölt ilyen sziszifuszi küzdelemben.

Ez az élet célja, a végeláthatatlan küzdés csupán? Tudásért, munkáért, egészségért, emberekkel, egymás legyűrésére, aztán békességért, végül valami reménységért, hogy ez az egész szélmalomharc nem volt hiábavaló?

A változó időnek van egy Ura. Természetben, életben egyaránt, láthatatlan, teljhatalmú király. Mindenhol, mindenben kezében tartja a világ dolgait és tulajdon sorsunkat egyaránt. Ám a kaotikus kavargásból kevésszer figyelünk rá igazán úgy, hogy

csendet teremtsen bennünk, köztünk. Pedig ilyenkor láttat velünk célt, ad értelmet röpke életünknek.

Akkor találunk kedvet vetni, fáradni - várni türelemmel, élni szelídséggel ott, amerre éppen vezet minket. Mert aki az élet szeszélyeit nézi csupán s kétségbeesésig küzd széllel, viharral és mindig várja a jobb időket, elfelejt élni, alkotni, társat választani, megbecsülni, jövő nemzedéket szeretni, élemedettet

vigasztalni, Istennek szolgálni bármit is bíz rá, hitből, hálaadással élni, a jól végzett munka elégedettségével fejét párnára hajtani. Micsoda veszteség e nélkül az egész lét!

Az ős nem a télre, az új tavaszra néz. A föld várja az új magot, hogy abból jövőre élet sarjadjon, de lehet-e vetni ilyen időkben? Tanuljunk hát mindenhol Istenre nézni, élni, tenni a dolgunk, mint akik nem embereknek, nem is magunknak, hanem Őneki szolgálunk. Szélben, viharban is vetünk hitből, talán könnyekkel, de meg nem hátrálva nézünk arra, aki az idők Ura, s áldást, aratást Ő adhat egyedül nekünk! És meg is adja a maga idejében azt.

Újvári Ferenc lelkipásztor

„Aki mindig csak a szelet figyeli, nem vet, és aki csak a fellegetet lesi, nem arat.” Préd 11:4

SZOLGÁLAT

Van egy szolgálat, melyhez nyelv se kell,
 Se nagy erő, se kéz, se láb,
 És mégis ez jut legtovább.
 Ez a szolgálat hangtalan,
 Nem gyors, sőt mozdulatlan.
 Titokzatos: az nem is tudja tán,
 Kiért hűn szolgál sz nap-nap után,
 Nem is sejti, mi hozza azt,
 Hogy bújára talál vigaszt.
 Csak azt érzi, hogy megjavul,
 Élte lassan átalakul.
 Gyönyörűséges iga ez,
 Amely boldogságot szerez.
 Így szolgálni könnyen lehet,
 Nem kell hozzá csak szeretet.
 Nem kell nap. Néhány perc csupán,
 Jézus nevével ajakán.
 Nem tett, csak hit, lélek-erő,
 Akarat, égbe emelő...
 Aki végzi, annak kiváltság,
 És mindnyájunké, mert IMÁDSÁG.

Gyülekezeti életképek beszámolók

Beszámoló a nagyváradi szolgálatról

*„...Hogy hajnalban szárnyra kelt szívvel
 ébredjete, és hálát adjatok az új napért,
 Hogy délben megpihenve a szeretet
 mámoráról elmélkedjete;
 Hogy az est leszálltakor hálával menjete
 haza; S ha nyugovóra térte, ajkatok azért
 mondjon imát, akit szerettek; dalotok őt
 dicsérje.”*

(Kahlil Gibran: Szeretet)

Szomszéd országbeli magyar testvéreink meghívására gyülekezetünk ének- és zenekarának szeptember 27-én, vasárnap Nagyváradon nyílt lehetősége a szolgálatra. A korai (4.30-as) indulást követően a tiszta, mind világosodó égbolt peremén megpillanthattuk a felkelő Napot, amely „ébredését” követően sem pártolt el tőlünk a

továbbiakban. Sajnos azonban a megérkezésünk nem volt probléma-mentes. Egy baleset következtében az utat elterelték, ezenkívül pedig a szűkített sávban busszal közlekedni szintén komoly idővesztést jelentett... Öröm az örömben azonban, hogy bármennyire is aggodásra, bosszúságra adhatott okot ez a körülmény, mégis hálások lehetünk, hogy ezen kellemetlenségen kívül semmi baj nem ért bennünket; mivel két-három család közöttük édesapám és jómagam is - külön személygépkocsin tette meg az utat, a korábbi érkezésünk folytán lehetőségünk nyílt egyfelől közvetíteni a busszal utazó testvéreink és a fogadó gyülekezet között, másfelől kicsit beszélgetni, ill. megismerkedni vendéglátóinkkal. Sajnos a baleset miatt végül két órás késéssel tudtunk csak átöltözni, készülni a szolgálatra a délelőtti igehirdetést követően - nagyváradi testvéreink gondoskodását és türelmét bizonyítja az a tény, hogy ezt megelőzően „kötelező” volt gyorsan harapnunk az előre odakészített szendvicsekből, süteményekből, meginnunk frissítő kávénkat. Tagadhatatlanul hátrány maradt azonban, hogy a délelőtti igehirdetést sajnos teljes egészében lekéstük, és kapkodva igyekeztünk behozni a lemaradást.

Később Bokor Barnabás testvér, akit többen ismerhetünk zenei és egyházon belüli szolgálatai által, finom ebédre invitálta a megfáradt csapatot. Az impozáns, híres nagyváradi színházzal átellenben levő század eleji étterem, ahol már jó hangulatban falatozhattunk, egyben közvetlenül az EMKE kávéház épülete mellett áll, ahol hajdan Ady Endre töltötte délutánjait, ahogyan azt a falon elhelyezett emléktábla is tanúsítja. A színházzal kapcsolatban érdekeséggként megjegyezhetjük, hogy - mindössze egy évnyi építési munkálatot követően - 1900. október 15-én nyílt meg és Somogyi Károly társulata lépett fel először itt. Az a nap más szempontból is különös jelentőséggel bírt, ugyanis akkor és ott gyúltak ki az első elektromos árammal táplált égők Nagyváradon.

Az ebédet követően alkalmunk nyílt megtekinteni a „Körös-parti Párizs” néhány nevezetességét Bokor testvér tolmácsolásában. Először az eredetileg

1732-1743 között a ferences rendi szerzetesek által épített Barátok templomába térhettünk be: igen szép katolikus templom, nekem azonnal a kolozsvári, számomra különösen kedves, azonos nevet viselő „kistestvérét” juttatta eszembe... Következő állomásunk, az ortodox katedrális - ismertebb nevén a Holdas templom - Éder Jakab tervei alapján 1784-1790 között épült, neoklasszikus stílusjegyeket is hordozó barokk stílusban. Az óraszerkezet alatt helyezkedik el egy három méter átmérőjű fele fekete fele arany színűre festett gömb, amelyet egy szerkezet úgy mozgat, hogy a gömb mindig a valóságos holdképet mutatja. A szerkezetet, amely még ma is működik, Georg Rueppe készítette 1793-ban! Itt két éneket is elénekeltünk, szép emlék ez szerintem mindnyájunknak, akik ott voltunk, és talán azoknak is, akik hallották. Ezt követően a Fekete Sas Palotát ismerhettük meg közelebbről, amelyet a hajdani Fekete Sas szálló helyén 1907-1909 között építettek. Az épületegyüttes három utcára nyíló kijáratát egy üvegfedelű passzázs köti össze. A Komor Marcell és Jakab Dezső tervezők által megálmodott palota lett Erdély egyik legszebb szecessziós épülete. A fekete sast ábrázoló színes ólmozott ablaküveg, amely a város szimbóluma lett, a Neumann nagyváradi műhelyben készült. Sétánk során Bokor testvér minden érdekességet, nevezetességet bemutatott nekünk, ezt ezúton is köszönjük neki - itt azonban helyszűke miatt csak a főbb helyszíneket említem meg, röviden részletezve, hogy a távol maradt testvérek is kapjanak egy cseppnyi művészettörténettel fűszerezett ízelítőt utunkról. A városnézés lezárásaként a zöld parkos környezetben emelkedő, 1752-1780 között épült római katolikus bazilika - a legnagyobb barokk stílusban épült templom Romániában - várt ránk. A legenda szerint Szent László a templomban van eltemetve. Érdekességgént megjegyezhető még, hogy II. János Pál pápa 1991-ben a templomot bazilikai rangra emelte. Egy szubjektívebb élmény: nagyon bensőséges, emelkedett hangulatú zárása volt a látogatásnak az a pár perc, mikor énekkarunk az oltár előtt felsorakozva, orgonakíséret mel-

lett dicsőíthette Istenünket.

A délutáni szolgálat - amelyet a gondoskodó vendéglátás jegyében ismét sütemények, frissítók előztek meg - már nyugodtabb hangulatban telt, mint a délelőtti, legfeljebb a fáradtság volt némileg a mi megpróbálónk. Furulyazenekarunk és énekkarunk szolgálata mellett az igehirdetést vers (Oláh Judit, Magyarné Kulcsár Piroska, Szaniszló Eszter), bizonyágtételek (Kissné Boros Lídia, Nyári Tamás), az ifjúság szolgálata valamint Pátkai Imre és Oláh Miklós testvéreink lélekemelő zongora- ill. gordonkajátéka egészítette ki. Az alkalom zárásaként a két gyülekezet Újváriné Szabó Anikó szavait követően „ajándékot váltott”: a József utcai Baptista Gyülekezet egy szép habán vázát adományozott nagyváradi testvérgyülekezetének.

A nap végén meleg vacsora és legalább harmincféle sütemény mellett alkalmunk nyílt kicsit kötetlenebb időkeretek között egy kis beszélgetésre - igaz, erre nem bizonyult elégségesnek az idő, de egy-két kedves ottani fiatallal azért tartjuk a kapcsolatot, tudunk egymásról -, „lazításra”, az élmények összegzésére. Búcsúzásként a nagyváradi testvéreink kezét megfogva énekelhettük el az „Áldott legyen a frigy” című énekünket, s hogy ne csak lelki táplálékkal gazdagodva térjünk haza Budapestre, az útra egy finom falatokban testet öltő „szeretetcsomagot” is kaptunk.

Összegzésképpen elmondhatjuk, hogy bár fizikailag fárasztó napot tudhattunk magunk mögött, különösen a reggeli késedelem okozta kellemetlenséggel kiegészülve, de a vendégszeretet, a város nevezetességei, a - sajnos rövid - beszélgetések feledtették ezt.

Legfőképpen pedig Istenünk adott lendületet, és mindezt azért, hogy ne feledjük: Neki szolgálunk minden körülmények között, és Ő tudja orvosolni fáradtságunk, testi-lelki bajainkat, kisebb kellemetlenségek által is a valóban fontos dolgokra hívja fel figyelmünket, és igyekezetünket értékeli. Köszönjük Neki ezt a szolgálati lehetőséget: azt, hogy van kegyelme világot gyújtani szemünkben és szívünk egészében; a valóban szép és áldott, testvéri közösségben töltött napot!

Schuller Márta

Látogatás...

Egyik este, egy korábbi ígéretem alapján meglátogattam Szűcs Gabi bácsit. Nagyon fontosnak éreztem, hogy elmenjek hozzá új otthonukba. Ugyan már hivatalosan elköltözött Pesterzsébetre, de nagyon jó volt beszélgetni vele most is, megismerni új otthonukat, amit lépésről-lépésre alakítgatnak. Gabi bácsi a gyülekezetünkben több területen is munkálkodott. Nagyon hálás vagyok azért, hogy annak idején, amikor a gyülekezetbe érkeztem, bevont engem is szeretettel és fegyelemmel a technikai munkálatokba, a hangosításba, a felvételek készítésébe. Sokszor lehetett látni, hogy felvételeket (audio, video) készít, s majd csak később hallottam, hogy ezeket a meglátogatott idősebb testvérek számára is eljuttatja, lemásolja, vállalva ennek a szolgálatnak anyagi, illetve időt igénylő áldozatát is. Olyan jó, hogy a közelmúltban gyülekezetünkben külön is meg-emlékezhettünk az idősebb testvéreink szolgálatairól, értékelve azokat, hisz amit tőlük tanultunk – lelkesedés, odaadás, áldozatvállalás, kitartás -, az példa előttünk.

A gyülekezetünk egyik különleges sajátossága, hogy a korosztályok egymással szót értenek, és miközben az idős testvérek bevonják a következő generációt a munkába, közben erősödnek a testvéri kapcsolatok is. Emellett a fiatalabb korosztály megtanulja, hogy a náluk is fiatalabbakkal hogy tud együtt munkálkodni, szolgálni Isten dicsőségére. Így tudunk tanulni és példát is adni a közös szolgálattal. Szeretettel és Isten iránti hálával gondolok vissza én is ezekre a szolgálatokra.

Amikor elbúcsúztam Gabi bácsitól, arra kért, hogy az alábbi pár soros hálaadását tegyük közzé a „Testvérek”-

ben. Imádkozzunk egymásért, hogy a gyülekezetünk értékei erősödjenek, és a testvéri kapcsolatokban egyre jobban megéljük, hogy jó dolog együtt szolgálni.

Bögös János

„Visszatekintés hálával”

1929. március 2-án születtem Pesterzsébeten, gyermekéveimet itt töltöttem. Hívó életem a Ferenc utcai Baptista Gyülekezetben kezdődött. 1947-ben Bretz Emil testvér merített be. Az éneket, a zenét nagyon szerettem, s képeztettem magam Bányai Jenő és Beharka Pál testvérekkel. A vonós zenekarban nagybőgőn játszottam, a pengetős zenekarban karmesterként szolgáltam. Közben meghívtak Budafokra az énekkar vezetésére. Ezt a szolgálatot 1961-ig végeztem.

1961-ben kötöttem házasságot Herman Saroltával. Az esküvőnk után Rákoscsabára költöztünk. Két gyermekünk született. 1965-ben Budapestre költöztünk, és a József utcában találtuk meg a szolgálati helyünket.

Isten kegyelméért, a sok-sok áldásért végtelenül hálásak vagyunk. Mindeddig megsegített az Úr!

Szűcs Gábor

Nyugdíjas Klub

Vendégünk, Dr. Hecker Frigyes testvér elmondta, hogy a mai ember süket és vak Isten szavának meghallása iránt. Bátorított a páncélunkból való kibúzásra, Isten felé fordulásra, mert neki a legrejtettebb titkainkat is elmondhatjuk imáinkban. Önvizsgálat tartására bátorított, hogy az Isten szemével lássam magam. Így képesek leszünk elhagyni látványos dolgainkat, életünk belesimul Krisztus élet-példájába.

Husza Tibor

Szentek legyetek...

(az augusztus végi hét üzenetei kapcsán feltörő fohász)

Sok éven át a szentség csak Rád vonatkozhatott, Istenem.

Az én agyamban, hogy szent legyek? - költői kérdés maradt:

Délibáb, a heves lázban bizonytalan remegő, fordított kép...

Kísértések harcai közt döbbenve jöttem rá, hogy Nem szlogen az, de parancs, amit a felelősség huncutul hárit:

Még, még, még, odébb!

Ám a Mindenható saját képét kölcsönözte nekünk,

Amit időnként fölöttébb büszkén viselünk, S a világosságával járó „jószág, egyenesség és igazság”

Hamarosan emberi énünk sötét vermébe süllyedt badarság.

Pedig a megparancsolt szent élet csak a fénnel született kezdet,

S ha ily természetességgel tette közzé az Úr, Magam sem vethetem meg!

Találkozni Vele, ki ne szeretne?

Megtisztulni, s vállalni a megszentelődést

Már kényelmetlenséggel feszengne?

Meddig maradsz e vallásos keretben

Szentség, tisztaság és gyümölcs nélkül,

Látszat szolgálatba gyűrődve

Őskomoran?

Hidd el, az igazak ösvénye a felragyogó világosságban

Követhető csak boldogan!

Ezért foháskodik értünk az Úr szüntelen, S önbecsapás lenne, ha azt gondolnád, ily módon lehetsz független.

Elválasztó szeretetből tett olyanná, mint Ő maga,

Szentségünk az Ő életébe került, s a szent életre való

Képességünknek egyedül Ő a záloga.

Gondoltál-e már arra, hogy Krisztus szolgálatának gyümölcsei vagyunk?

S hogy a gyümölcs táplálékának ez az egyedi, Megismételhetetlen Hatalom a forrása?

Egyazon vérkeringés, királyi, fenséges Erő!

Mindenek felettébb való megtiszteltetés benne megnyerő.

Ezért szinte remeg az övéért Ő,

Mint te s én a Tőle kapott gyermekáldásokért.

A „csontomból való csont, s a testemből való test”

Mit a véremből való vér gondolata fest...

Nem túlzott lazaság egy ilyen erős gyökerű fáról lepottyanni,

El-elgurulni, időnként talán messzire is,

Vagy a keserúséget táplálva elégedetlenkedni

Savanykás, fanyar formátlan voltunkon?

Hát nem érted, az Ő nedvkeringésében élve

Hiába akarnokoskodsz más, mutatósabb formáért

Akkor, amikor bálványaid kedvéért

Egyre inkább idegenül, élőködőként virítasz a fán,

S azon jár az eszed, ami bűnbe visz saját vágyaid nyomán?!

Maradj a fán, s szívdd az egyedül biztosan eltető nedvet,

S akkor elkerül a romlás!

A függőség, bár időnként még „zavar”,

De míg Rajta vagy belőle s általa élsz,

Biztosított a gyógyulás!

A rothadó gyümölcs valóban nem kívánatos,

Ám az Ő kése, mely kivágja a férgest, biztonságos.

És Ő élesen kanyarít is a rosszon, de bekötöz, ápol!

Hiú ábránd gyógyulást keresni, feltűnést keltő

Formákkal próbálkozni, s a magadból való

Kivetkőzéssel járó életbe keveredni máshol...

Szentséged által ékesített templomod

Hadd legyünk, Uram!

Hisz kiválasztottál, közeledbe engedté, l,

S Fiad által magadévá tettél.

Köszönöm, hogy nemcsak házad javaival táplálsz,

Hanem bennem élve formál, érlel s növel Ő,

S ha parancsod és terved a szent élet,

Nem kell tanácstalanul keresgélnem valami „betétet”,

Mert Benne, s Általa valósággá lehet a termés, a bő!

De ne ámítsd magad, ne is áltasd, testvér.

A vágyak újratermelődnek, s velük együtt nő a küzdelmed.

A gyümölcseit formáló Forrás viszont új erővel áraszt el.

A sodródó férgesedésben fékező erőként lép fel.

Segít, hogy ne igazodjunk dübörgőn tomboló

Károssá vált korábbi kóros vágyainkhoz.

Tartsd rajunk tekinteted Mindenható,

Hadd legyen imánk számodra meghívó:

Csatorna, amelyben csordogál,

Híd, amin áthalad hozzánk határozott akaratod,

Hogy hitben járva csakis Veled,
Komolyan tudjuk venni szentséges életet
parancsoló terved! Ámen

Rottmayer Jenő

ISMERNÜNK KELLENE A KRISZTUSI ÉRTÉKEKET

(Közreadta: Gerő Sándorné)

Jóval túl az élet delén, mind erősebben vágytam a nyugalomra, a békére, a csendre. Ezért magam mögött hagytam a zajos, bűdös fővárost, ahol már csak létezni lehet, de élni nem. Feleségemmel olyan helyet kerestünk, ahol életünk hátralévő részében megtaláljuk mindazt, ami nagyszüleinket elégedett, boldog emberekké tette. Egyszerű munkásemberek voltak, nem voltak gazdagok, azt osztották be, amijük éppen volt. Élték a maguk csendes, becsületes, magányos életét, mint a legtöbb magyar család. Nem voltak templomba járó emberek, mégis a Biblia tanításai alapján járták útjukat.

Számomra mindig vonzó maradt ez a csöndes, de a nemzet életben maradásához pótolhatatlan életmodell. Így hozott jobb sorsunk Szokolyára, ahol kedves szomszédokat kaptunk: közöttük volt Hargas Gyula bácsi, akivel szomorúan rövid időt, mindössze másfél évet töltöttünk szomszédságban, mert elszólította a másokon való segítség belső kényszere. Olyan helyre költözött öregen, betegen, ahol még hasznos lehet más, nála idősebb beteg embereknek. E rövid idő alatt folytatott beszélgetéseink során bizonyossá tette bennem, hogy a csend erősebb, mint a vihar. Halk szavai nyomán egyre kontrasztosabbá vált a különbség az emberi jószág, a szeretet és a dübörgő közélet között.

Az ilyen emberek már nagyon kevesen vannak, elmaradt ősközületnek számítanak a média szerint. Ma már más a módi, az átszabott, felpumpált keblű, nyávogó macskák, meg az alsóra vetkőző izmos csippendélek a csillagok, sztárok. Róluk hallani mindenhol: az utcán, a vonaton, a villamoson és sajnos a népbútító televízió felnőtt falusi emberek között is. Annyi a sztár, hogy Dunát lehetne velük rekeszteni. Ez árvíz idején akár aktuális is lehetne. - Sztár bárki lehet. Te is, ha elég gátlástalan, szégyentelen és kitartó vagy. Ha pedig butaságodat nem szégyelled, akár szupersztár is lehetsz. Nem az számít ilyen módon, csak be kell kerülni a televízióba, hogy minél többet látható

legyél. Akivel a média foglalkozik, az már valaki. Akivel nem, az nulla. Ezért aztán mind többen próbálnak meg valami "rendkívülit" tenni, egy lábon aludni, két ujjon járni ha kell, csak hogy láthassák a kábelén, vagy a műholdas adásokban feredőzni néhány percig. Szerényen, becsületes munkával, ahogy elődeink tették, csendesen, erkölcsi értékek szerint élni? Ugyan! A kamerák előtt vetkőzni, meztelenkedni, szeretkezni, kivetkőzni önmagából, oltári marhaságokat beszélni, olyan otrombának lenni, hogy az már szinte szórakoztat - az már valami. Pláne, ha jól meg is fizetik. Az élvezetek hajszolása, a feltűnési viselkedés a jellemzője korunk hőseinek? A sztárt nagyon könnyű felismerni, arról ismerszik meg, hogy látható a televízióban. Az nem számít, hogy a hajdani hortobágyi pásztor 300 szavas szókinccsel, ma választékos beszédűnek számítana hozzájuk képest. A sztároknak minden oké és frankó, máskor ciki vagy tuti. A sztár bárhol és bármikor levetkőzik, ha kell, szívesen meztelenkedik. Előfordul, hogy saját nemét szereti, aki pedig a másik neműt, azt meg annyira, hogy azonnal szeretkeznie kell, akár ott a képernyő előtt is. Ja, és cigarettázik, meg alkoholizál piszkosul. Most már ez a trendi. A sztár csak igen nehezen olvas bármilyen írott szöveget, viszont "könyvet ír", járja az országot és dedikál, fürdik a népszerűségben. A sztároknak gyakran olyan hangja van, mint párázaskor a macskának, viszont van kis és nagy lemeze, CD-je, és lesz klippje is. A klippel pedig lehet járni az országot. A TV mocskon felnővők vevők lesznek rá. A sztár nem ember, csupán árú, amit el lehet adni, és rengeteg pénzt lehet vele keresni. Aztán amikor újabb sztárokat gyártanak és a régebbi után csökken az érdeklődés, egyszerűen el szokás dobni. Az erkölcsi és szellemi morál mélyebbre már nem nagyon tud süllyedni, ezért remélem, rövidesen eljön az idő, amikor a szellemi pócegődrökre szoktatott fogyasztók rájönnek, hogy az ilyen művileg előállított sztárokat, hulló csillagokat nem érdemes követni. Rájönnek, ezek a csillagok nem Betlehembe mutatják az utat, másfelé menni meg nem érdemes. A Betlehemi jászolhoz nem a sztárok útja vezet, oda nem bulikon keresztül visz az út, csak a szolgáló, becsületes, csendes, önzetlen szeretet útján lehet eljutni, régen is, most is és mindörökké.

Jó egészséget kívánok neked, drága Gyula bácsi, hogy a mostani környezetedben is még nagyon sok embernek add át halk szavú, súlyos igazságaidat!

Kürti Ferenc, közíró

Bizonyságtétel

Szeptemberben új kolléganőt kaptam a bölcsiben. Érkezése előtt arra kértem Istent, hogy Ő küldjön munkatársnőt. Az első napokban kiderült egy éneklésből, hogy mindketten az Urat szolgáljuk.

A következő hét egyik napján a kolléganőim a főnöknőm jelenlétében - számomra váratlanul - rám öntötték, hogy szétszórt vagyok, indulatosan, lekezelően beszélek velük. Meglepődtem és nagyon rosszul esett az egész helyzet, hiszen én nem észleltem magamon ezeket és ők sem jelezték, amikor magunk között voltunk. Ettől kezdve az új kolléganőm többször indulatosan nekem esett, úgy éreztem, keresi munkámban a hibát, azt többször szóvá is tette akár igazságos volt, akár nem.

Egy következő alkalommal többször indulatosan megbírált a munkámat, én visszaszóltam, ő pedig berohant a vezetőnkhez. Újból hívtak bennünket. Ekkor már nem akartam védekezni, megígértem a vezetőnek, hogy igyekszem kerülni a konfliktus- helyzeteket és továbbra is becsülettel végzem a munkámat. Ezután jutott eszembe, hogy kérésemre Isten helyezte bennünket egymás mellé, Ő tudja, mit akar ebből kihozni. Ki kell tartanom! Imádkoztam mindnyájunkért.

A következő napon jelezte az új kolléganőm, hogy alvási időben beszélni szeretne velem. Na - gondoltam magamban -, jön a következő fejmosás! De csoda történt! Elmondta, hogy az elmúlt éjjel önvizsgálatot tartott Isten előtt és rájött, hogy a régi kolléganőm által "meg lett vezetve". Bocsánatot kért a viselkedéséért és kérte, hogy a továbbiakban tartsunk össze, mivel az eddig történtek nem az Úr Jézushoz való tartozásunkat mutatják mások felé. Elöntötte a hála a szívemet Isten iránt az elmúlt nehézségekért, ami megtanított arra, hogy tudjam tartani a számat, ne folyjak bele nem rám tartozó beszélgetésekbe, ne akarjak embereknek megfelelni, csakis az Úrnak. Megmutatta a kirekesztettséget, és nem utolsó sorban megtanított alázatra, amire nagy szükségem volt. Dicsőség érte

Istennek az Úr Jézus nevében! Ámen

Réz Beáta

HÉTKÖZNAPI DÍCSÉRET

Köszönöm, hogy felragyog felettem reggeli napod, Istenem!

Köszönöm, hogy minden kis sugara égi üzeneted nekem!

Hála Neked, hogy még mindig élek, ismét kaptam egy új napot, hogy nincs fájdalmam, és ha lassan is, tetszés szerint mozoghatok.

Köszönöm, hogy megőrizted szívem ütemes dobbanásait,

és elűzted az én nyugtalan lelkem békétlen aggodalmait!

Hála Neked, hogy öregem is számon tartod életem, hogy ott élhetek szárnyaid alatt!
- Nélküled mi lenne velem?

Ez új napot is koronázza be a Te áldásod, Istenem!

Hogy lehessen esteli sóhajom: Mai munkámat elvégeztem.

Oláh Lajosné

KÉSZÜLJ FEL...

a temető üzenete

"Jelentsd meg Uram az én végemet és napjaim mértékét, mennyi az?"

Hadd tudjam meg, hogy milyen mulandó vagyok." (Zsolt 39,5)

A következő felíratot Erdélyben találtam egy evangélikus temető bejáratánál:

„Ó, vándor, állj csendesen itt,

Ami te most vagy, azok voltunk mi.

Amik mi most vagyunk, te egykor az leszel,

A mi követésünkre alaposan készülj fel!"

Itt egy elgondolkodó költő az elhunyt helyzetéből kiindulva szól, hogy

figyelmeztesse az élőket. Minden ember követni fogja a halottakat a sírba, mivel az ember visszatér a földbe, mert abból vétetett (I Móz 3:19). A költő azonban azt is mondja, hogy "A mi követésünkre alaposan készülj fel!" Az embernek alaposan fel kell készülnie az örökkévalóságra, készen kell állnia, amikor a halál jeges keze utánanyúl. Ez a "felkészülés" csak hit által történik, mégpedig nem egyedül az Istenbe vetett hit által, hanem az Úr Jézus Krisztusba vetett hit által, mert Ő győzte le a halált és a sírt. Csak az az ember van felkészülve a földi halálra, aki hitben egészen mélyen és szilárdan el tud rejtőzni a halál legyőzőjében, Jézus Krisztusban. Aki nem hisz az Úr Jézus Krisztusban, az örökre elveszett, s ki van szolgáltatva az örök halálnak. Aki azonban hittel igénybe vette a Jézus vére által kapható bűnbocsánatot, az megszabadult az örök haláltól - átment a halálból az életre (Jn 5:24). Aki így, szilárd hittel el van rejtve a Krisztusban, annak nem kell félnie a haláltól, mert a hívó ember számára a földi halál csupán az isteni öltözőfülke a mulandó időből a dicsőséges örökkévalóságba.

Joachim Langhammer

Innen - onnan

Az igazi gazdagság

Egyszer egy jól kereső apa úgy döntött, hogy elviszi vidékre 7 éves kisfiát azzal a céllal, hogy megmutassa neki, milyen szegény emberek is vannak, és hogy a gyermek meglássa a dolgok értékét, és felfogja azt, hogy milyen szerencsés családban él.

Egy egyszerű falusi család házában szálltak meg, ahol egy napot és egy éjszakát töltöttek. Amikor a vidéki út végén tartottak, az apa megkérdezte fiát.

- Nos, mit gondolsz erről az útról?

- Nagyon jó volt apa!

- Láttad, hogy némelyek milyen szükségben és szegénységben élnek?

- Igen.

- És mit láttál meg mindebből?

- Azt, apa, hogy nekünk egy kutyánk van, nekik négy. Nekünk egy medencénk van otthon, ők meg egy tó partján laknak. A mi kertünket lámpák árasztják el fénnel, az

övékére pedig csillagok világítanak. A mi udvarunk a kerítésig tart, az övüké addig, amíg a szem ellát. És végül láttam, hogy nekik van idejük beszélgetni egymással, és hogy

boldog családként élnek. Te viszont és anyu egész nap dolgoztok, és alig látlak titeket.

Az apa csak fogta a kormányt, vezetett csöndben, mire a kisfiú hozzátette:

- Köszönöm, apa, hogy megmutattad, hogy milyen gazdagok is lehetnénk.

KÉT FARKAS

Életfilozófia "Cherokee" módra

Egy este az öreg Cherokee indián mesélni kezdett az unokájának arról a csatáról, ami minden emberben zajlik. Azt mondta:

- Fiam, a csata két farkas között zajlik, akik mindannyiunkban lakoznak. Egyikük a Rossz: a düh, irigység, féltékenység, sajnálat, szánalom, kapzsiság, erőszak, önsajnálat, bűntudat, harag, kisebbség, hazugság, hamis büszkeség, felsőbbrendűség és az ego. Másikuk a Jó: az öröm, béke, szeretet, remény, nyugalom,

alázat, kedvesség, jóindulat, empátia, nagylelkűség, igazság, együttérzés és a hit.

Az unoka elgondolkozott egy pillanatra, majd megkérdezte a nagyapát:

- És melyik farkas győz?

Az öreg indián mosolyogva válaszolt:

- Az, amelyiket eteted.

A PARASZT ÉS A CSACSI

Egy nap a paraszt számára beleesett a kútba. Az állat órákon át szánalmasan bőgött, miközben a paraszt megpróbált rájönni, mit is tehetne. Végül úgy döntött, hogy az állat már öreg, és a kutat úgyszólván ideje már betemetni, nem éri meg kihúzni az öreg szamarat. Áthívta a szomszédait, hogy segítsenek.

Mindegyik lapátot fogott, és elkezdtek földet lapátolni a kútba. A szamár megértette, mi történik, és először rémisztően üvöltött. Pár lapáttal később a paraszt lenézett a kútba. Meglepetten látta, hogy minden lapátnyi föld után a szamár valami csodálatosat csinál: lerázza magáról a földet, és egy lépéssel feljebb mászik. Ahogy a paraszt és szomszédai tovább lapátolták a földet a szamárra, lerázta magáról és egyre feljebb mászott. Hamarosan mindenki ámult, ahogy a szamár átlépett a kút peremén és boldogan elszélt!

Az élet minden fajta szemetet és földet fog rád lapátolni. A kútból kimászás trükkje, hogy lerázd magadról és tegyél egy lépést. Minden probléma csak egy lehetőség a továbblépésre. Bármilyen problémából van kiút, ha nem adod fel, nem állsz meg! Rázd meg magad és lépj egyet feljebb - lépj ki a kútból a világosságra!!!

*"Ezt mondja az ÚR, a te megváltód,
Izráel Szentje: Én, az ÚR, vagyok a te
Istened, arra tanítalak, ami javadra
válik, azon az úton vezetlek, amelyen
járnod kell." Ézs 48,17.*

KÖSZÖNETMÉRŐ

*Örökké magasztallak, Uram, Istenem!
(Zsolt 30,13)*

Nemrég vettem egy lépésszámlálót, ami arra való, hogy a derékszíjamba csatolva az aznap megtett lépéseket rögzítse. Valahol olvastam, hogy legalább tízezer lépést kell megtenni ahhoz, hogy egészségesek maradjunk.

Egyik barátom említette, hogy kíváncsi, vajon mennyit mutatna a számláló, ha egy „köszönetmérőt” viselnénk lépésszámláló helyett. Egy olyan kis mérőórát, ami a hálánkat méri.

Nagyon fontos, hogy megtanuljunk hálásnak lenni minden helyzetben. Olyan sok dologért mondhatunk köszönetet, de gyakran túl elfoglaltak vagyunk, vagy egyszerűen nem vesszük észre a jó magunk körül. A legtöbbünknek több áldás van az életében, mint amit meg lehetne számlálni. De ha minden elvész, akkor is megmarad Isten szeretete és a remény, ami Jézus Krisztus, a Megváltó által lehet a miénk.

A felismerés, hogy Isten kegyelméből örök üdvösségem van, hálaadásra indít most is.

Gondolatok

- Amint a tűz nem olt tüzet, gonoszt sem lehet gonosszal elfojtani. Csupán a jó győzi le a gonoszt, ha szembe kerül vele és nem fertőződik tőle.
(Tolsztoj)

- Legjobb párna a tiszta lelkiismeret.
(Német mondás)

- Az ifjú ezer vitorlával az óceánra hajózik, míg az agg megmentett csónakjával evez a csendes révbe.
(Schiller)

Gyülekezetünk betegei

Bozsogi Jánosné	Erdei Béláné
Magyar Gyuláné	Pap László és neje
Gálffy Imre	Rumbold Gyula
Gerő Sándorné	Sebők Györgyné
Groska Erzsébet	Sós Gábor és neje
Hetzke József	Szabó Lajosné
Husztai Dezső	Kántor Andrásné
Szalay Mihályné	Szebeni Gyula és neje
Kárpáti Tivadarné	Tóth Imréné
Kissné Boros Lídia	Vékony József
Liptai Sándorné	Vida Sándor és neje
Nagy Sándorné	Vodiczky Mária
Páka Elek	

Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy a testi-lelki betegekért ne feledkezzenek meg imádkozni!

Jézus Krisztus, az orvosok Orvosa meghallgatja a hitből fakadó imákat.- Betegeink címe, telefonszáma Újvári Ferenc lelkipásztornál és Huszta Tiborné testvérnőnél megtalálható.

"Nagy erő van az igaz ember buzgó könyörgésében." (Jak 5:16)

Hirdetések

ÉLŐ KÖVEK
gyülekezeti tanfolyam
novemberi tanulmányi nap

Legközelebbi alkalmunk:
2009. október 08-án.

Aki még nem adta le jelentkezését a tanfolyamra, és szeretne részt venni ezen a tanulmányi napon, jelentkezését november 7-ig leadhatja Kántor Juditnál (baptifon: 06208860449). Részletek a szórólapokon. A tanulmányi napok 10.00 – 16.00-ig tartanak.

2009. november 14. A nap fő témája: Vezetés

Téma: A vezető látása, jövőképe

Előadó: Durkó István (Budaörsi Gyülekezet)

☞ Miért fontos a látás? - a látás ereje.
☞ A vezetés kulcsa. ☞ A látás megfogalmazása és meghirdetése. ☞ Hogyan adjam tovább? - beszéd és tettek. ☞ Látásból stratégia.

Téma: A vezetettek mozgósítása

Előadó: Kovács Endre (József utcai Gyülekezet)

☞ A meggyőzés művészete. ☞ A vezető szenvedélye ragályos? ☞ Hogyan vonjak be másokat? ☞ Mit kezdjek az elégedetlenekkel? ☞ Sikeresség kérdése.

Mindenkit várunk szeretettel 10.00-tól 16.00-ig!

Ifjúsági programok novemberben

Mikor?	Program	Előadó
Nov. 6.	Nincs ifjúsági klub	
Nov. 6-7	Kirándulás Kaposvárra, a helyi gyülekezet meghívására.	
Nov. 13. 18.30	Ifjúsági klub. Havonta egy vendég.	meglepetés
Nov. 20. 18.30	Ifjúsági klub. Téma: Pár-kapcsolat 1.	Páfkó Tamás és Anita
Nov. 27. 18.30	Ifjúsági klub. Téma: Pár-kapcsolat 2.	Páfkó Tamás és Anita

Lapzártánk minden hónap 15-e.
A SZERKESZTŐK

József Utcai Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest, VIII. József u. 12.
www.jozsefutca.baptist.hu
www.jubi.hu

„Folyóirat” rovatában is olvasható újságunk!

Folyamatosan kerülnek fel az igehirdetések is.

Rendszeres alkalmaink:

Vasárnap 9⁰⁰ imaóra,
10⁰⁰ és 17⁰⁰ Istentisztelet.
Szerda 18⁰⁰ Istentisztelet.

Péntek 18⁰⁰ ifjúsági óra.